

# Finansklagenemnda Person

## Avgjørelse FinKN 2024-1041

18.11.2024

**DNB Livsforsikring AS (Pensjon, Personal)**

### Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Fall – smerter i skulder – årsakssammenheng – HTA – foreldelse – yfl. § 15.

Forsikrede falt på jobb i 2011. I etterkant oppsto smerter i venstre skulder. Skaden ble meldt til foretaket i 2012. Spesialist vurderte i 2015 at VMI som følge av ulykken var på 10 %. Foretaket sendte varsel om foreldelse i 2016. Forsikrede opplyste om at det ikke var fremmet krav for noe tap, og at foreldelsesvarselet ikke kunne gjelde for tap som måtte oppstå fra og med 2016. Foretaket opplyste etter dette at saken ble avsluttet. En annen spesialist vurderte i 2017 at forsikredes nåværende plager ikke var forårsaket av arbeidsulykken. I 2020 fremmet forsikrede nytt krav. Foretaket avsto kravet under YFL med henvisning til at det ikke forelå årsakssammenheng, men utbetalte under HTA. Saken reiste spørsmål om det var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom arbeidsulykken, forsikredes plager og økonomiske tap, og i så tilfelle om tapet oversteg utbetalingen under HTA. Saken reiste også spørsmål om kravet var foreldet. Nemnda bemerket at foreldelsesvurderingen forutsatte muntlig bevisførsel og ikke egnet seg for nemndas skriftlige saksbehandling. Nemnda bemerket videre at det ikke forelå spesialisterklæring som ut ifra en medisinsk begrunnet vurdering konkluderte med årsakssammenheng. Forsikrede hadde ikke sannsynliggjort at det forelå årsakssammenheng mellom hendelsen i 2011 og hans vedvarende plager. Foretaket ble gitt medhold.

---

### Saksfremstilling

Forsikrede falt på jobb 7.11.11. Forsikrede var på dette tidspunktet omfattet av arbeidsgivers yrkesskadeforsikring med dekning etter Hovedtariffavtalen (HTA).

I spesialisterklæring 31.3.15, fra spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering, spesialist X., ble forløpet etter skadehendelsen beskrevet slik:

#### Videre forløp med kronologisk tidslinje

17.11, det vil si 10 dager senere fallet, kom skadelidte første gang til fastlegen. I journalen skriver (...) at skadelidte hadde falt og skadet venstre skulder. Legen noterer: *"yrkesskade-pas har meldt skaden til NAV. Pas håpet at skaden skulle bli bedre av seg selv med ro/avlastning. Blitt verre: problemer med å løfte armen, går med armen inntil kroppen, problemer med å utføre jobben - klarer ikke bruke ve. arm, kan ikke løfte denne uten smerte - også probl med å komme seg ut og inn av lastebilen."* Legen rekvirerte MR-undersøkelse av venstre skulder. Skadelidte ble også sykmeldt i ca 2 uker.

MR-undersøkelsen av venstre skulder viste ingen seneskade eller skjelettskade. Leddkapselen var litt fortykket. Det er notert: *"dette funnet gir mistanke om kapsulitt"*. Det konkluderes med at det mest sannsynlig var: *"en posttraumatisk kapsulitt"*. I tillegg til denne forandringen så én begynnende slitasjeforandring i AC-leddet (leddet mellom skulderblad og kraveben).

Skadelidte var i jobb fra 03.12 frem til neste legekonsultasjon (11.01.12). Den gangen skriver fastlegen i journalen at smertene i venstre skulder og overarm var forverret. Han forskrev betennelsesdempende tabletter.

Etter dette begynte skadelidte i behandling hos fysioterapeut (...), som forsøkte mobiliserende trening (strikktraining).

Først i mars noterer legen at skadelidte gikk til regelmessig behandling. Strikktrainingen hadde ikke medført bedring, men heller gjort han verre. Det noteres at han skulle ha et behandlingsopplegg i (utlandet).

Også i slutten av mars er det beskrevet at skadelidte fortsatt hadde behandling hos fysioterapeut (...).

I juni noterer legen at skadelidte stadig var blitt verre i venstre arm. Det er beskrevet: "gått regelmessig til fysioterapeut (...) - fått diagnosen Frozen Shoulder ve skulder, i ferd med å stive i høyre skulder også. Mistanke brist i muskl, som ikke fremkommer på MR."

I mai 2012 kom han til (klinikk). Undersøkende lege ville sette en injeksjon i skulderen. Skadelidte opplevde hele undersøkelsessituasjonen som merkelig, og avviste tilbudet om injeksjonsbehandling.

I slutten av juni er det notert at skadelidte hadde fått et flåttbitt. Senere ble det registrert at han hadde blitt smittet av borrelia, og gjennomgikk deretter flere antibiotikakurer. Han lurte på om han fortsatt kan ha noe ettervirkning etter denne infeksjonen.

Sommeren 2012 kom han til behandling hos fysioterapeut i (utlandet). Han hadde noen behandlinger, og opplevde at det var svært god effekt av disse.

På grunn av symptomutviklingen i høyre skulder, ble det tatt en MR-undersøkelse i september 2012. Også i denne skulderen så én en lavgradig artrose i AC-leddet. Det var lette seneforandringer. Leddkapselen var fortykket, forenelig med kapsulittforandringer.

I fastlegejournalen er ventilert muligheten for at skadelidtes plager kunne ha sammenheng med eksponering av biodiesel i jobbsammenheng. Noe sikkert rundt denne problemstillingen er ikke anført.

I fra primo 2013 beskriver fastlegen en bedring av smertetilstanden, dog uten full normalisering.

Det er referert et møte med NAV, der det var ønskelig med en omskolering/yrkesrettet attføring.

Den oppdaterte legejournalen jeg har mottatt går fram til høsten 2014. Det er i journalen ingen opplysninger om nye undersøkelser eller behandlinger gjennom de siste par år.

Skaden ble meldt til foretaket 6.3.12, ved kopi av melding om yrkesskade til Nav datert 9.11.11. I melding om yrkesskade til Nav ble det gitt følgende beskrivelse av hendelsesforløpet: *"Skulle fylle bilen med paller (...) Skled på underlaget inne i skapet på lastebilen. Skadet venstre skulder og arm. Lege ikke kontaktet Personskade og oppsøkt lege".*

I spesialisterklæringen fra spesialist X. av 31.3.15, fremgår videre:

(...)

I denne konkrete saken finner jeg det mest sannsynlig at det oppstod et lettere bløtdelstraume i skulderregionen. Traumet i seg selv var ikke spesielt alvorlig, og ville normalt ikke ha ført til noe langvarig mén. Dette kan således forklare at skadelidte ikke så behov for å oppsøke lege de første 10 dagene. MR-bilder viste at det utviklet seg en skulderkapsulitt (oppfattet som traumatisk utløst). Senere sykdomsforløp passer med utviklingen av en slik tilstand.

Etter mitt faglige skjønn forårsaket skaden et mindre bløtvevstraume i venstre skulderregion. Denne skaden utløste igjen en skulderkapsulitt, med tiltagende skulderdysfunksjon og smerter.

Tilstanden har bedre seg betydelig, og bevegeligheten har også vist markert fremgang. Imidlertid gjenstår det fortsatt en del symptomer. Skadelidte fikk også en periode tilsvarende problemer i høyre skulder. Dette oppfattes å være sekundært til de venstresidige problemene. Her er tilstanden er normalisert.

Det er håp om at han over sikt vil få bedre funksjon og bevegelighet, selv om en ikke kan utelukke muligheten for et varig mén.

Forsikredes varige medisinske invaliditet ble vurdert til 10 %, med håp om bedring. Spesialisten vurderte videre at forsikrede hadde en yrkesvalghemning som medførte at fysisk belastning av skuldre og armer var ugunstig, men at han ellers hadde gode arbeidsmessige ressurser til å klare annet høvelig arbeid.

Foretaket sendte varsel om foreldelse i brev av 26.4.16.

I brev av 2.8.16 viste forsikredes daværende advokat til at forsikrede ikke var påført inntektstap til og med 2015, og at det dermed ikke var fremmet krav for noen erstatningsposter, *"slik at alle krav for tap som måtte oppstå fra og med 2016 er i behold uten påvirkning av mottatte foreldelsesvarsel"*.

Advokaten ba samme dag om dekning for utgifter til juridisk bistand på kr 48 626, og presiserte samtidig: *"Saken er avsluttet, selv om uføresøknad mv ikke er ferdig behandlet i nav - fordi (...) har sendt foreldelsesvarsel. At det ikke er foretatt utbetalinger i saken, er derfor ikke ensbetydende med at dette er en liten sak."*

Foretaket opplyste i brev av 28.11.16 at det dekket utgiftene til juridisk bistand, og avsluttet saken fordi forsikrede ikke var påført noe økonomisk tap som følge av skaden.

I *"legeerklæring søknad om uføretrygd"* 18.4.17, ble det gitt en oppsummering av forsikredes sykehistorie og daværende status. Fra erklæringen siteres:

**Oppsummering pr idag:**

Han har vedvarende smerter i begge skuldre/nakke med forplantning til hodet. Må bruke Vimovo 1 tabx2, Ibux 600mg x3 og Paralgin forte når mere smerter/ved behov. Skulderplagene medførende plager med ryggen, søvnplager pga smerter, sekundær depresjon, nedsatt konsentrasjon/kognitiv funksjon mm. Har uavhengig av skaden også diabetes 2, som behandles med Metformin. Hans diabetes er nå rimelig velregulert. Hele hans tilstand har etterhvert også påvirket hans psykiske helse med depresjon og fortvilelse med økonomiske vanskeligheter og at han ikke kommer videre.  
(...)

Fastlegen konkluderte med at langvarig sykefravær ikke hadde gitt tilfredsstillende bedring, og at det ikke ville komme noe nytt ut av videre kartlegging/vurdering av forsikredes kroniske muskel/bløtdelssmerter. Fastlegen ba derfor NAV om at *"søknad om uføretrygd vurderes nå"*.

I epikrise 28.6.17 fra helsesenter fremgår at forsikrede hadde gjennomført *"et dagbasert tverrfaglig kartleggingsopphold"* fra 13.-16.6.17. Under sluttnotat for rehabiliteringsoppholdet, fremgår: *"Vi ser det ikke som hensiktsmessig å tilby dag-rehabilitering ved (...). Deltaker sier han er enig i dette og er ikke klar for rehabilitering pr i dag pga sammensatt problematikk"*.

I legeerklæring av 28.6.17, med henvisning til vurderingen fra helsesenteret, ba fastlegen på ny om at Nav behandlet saken, da det det *"... ikke [kommer] noe mere ut av utredninger"*.

I *"Spesialisterklæring vedrørende arbeidsavklaringspenger"* til NAV 10.10.17 fra spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering, spesialist H., fremgår:

**VURDERING:**

Bruker beskriver en yrkesskade for ca. 6 år siden, da han gled på glatt underlag under lasting av paller med jekketralle. Han skal ha falt bakover på rygg, men hevder at han pådro seg en skade av begge skuldre, dette fordi han holdt i løftearmen på trallen, som var fjæret og dro armene oppover. Av brukers beskrivelse fremkommer ikke at han hadde akutt-symptomer og han kunne jobbe videre både denne dag og i flere påfølgende dager. Det første han merket skal ha vært en slags låsning i fleksjonsstilling i albueene, noe senere tilkom smerter i skuldrene, etter hvert tiltakende stivhet, først i venstre skulder, senere i høyre. Tilstanden skal med tanke på smerter ha økt på både de påfølgende måneder og også i årene som fulgte, mens det med tanke på stivheten i skuldrene oppgis en marginal bedring over tid. Smertene er blitt mer utbredte over tid, og har innbefattet også nakken.

(...)

Det er ved tidligere spesialistundersøkelse blitt antatt at hans skulderplager, i alle fall med tanke på venstre skulder, har vært forårsaket av yrkesskaden. Jeg går ikke nærmere inn på denne problemstilling, annet enn å påpeke at en ev traumatisk betinget adhesiv kapsulitt nesten alltid har god prognose, med i høyden 2-3 års varighet (først og fremst stivhet. Smerter avtar oftest innen et halvt år). Videre skal det anføres at adhesiv

kapsulitt nesten alltid er ensidig, og om den affiserer motsatt skulder så vil dette oftest være en god stund senere. Smertene er som regel nokså lokaliserte, eventuelt kan det være noe utbredning til overarm men ikke opp i nakken.

Brukers beskrivelse av utviklingen over tid avviker for øvrig fra hva som beskrives i spesialisterklæringen. Verken ut fra anamnese eller klinisk undersøkelse er det således etter mitt skjønn særlig grunnlag for å mistenke adhesiv kapsulitt som årsak til brukers nåværende plager og begrensninger. Mer sannsynlig har det utviklet seg et regionalt muskelsmertesyndrom.

(...)

Forsikrede, heretter representert ved nåværende advokat, fremmet krav om gjenopptak av yrkesskadeforsikringssaken i brev av 11.8.20.

Forsikrede fikk innvilget søknad om 100 % uføretrygd med yrkesskadefordel i vedtak fra NAV 26.11.20.

Forsikrede krevde 1.12.20, under henvisning til vedtaket fra NAV, erstatning fra foretaket etter HTA.

Foretaket avsto 2.6.21 krav om erstatning under yrkesskadeforsikringen, men utbetalte erstatning på kr 1 595 985 i henhold til HTA. Foretaket informerte samtidig om at det ikke var dekning for juridisk bistand og avsluttet saken. Vedlagt brevet lå også "Orientering om klageadgang".

Forsikrede påklaget avslaget under yrkesskadeforsikringen i brev av 3.12.21.

Foretaket fastholdt avslaget i brev av 3.10.22 med henvisning til at det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng. Foretaket informerte samtidig om at utbetalingen under tariffdekningen på kr 1 595 985 uansett oversteg grunnerstatningen på kr 936 311, slik at forsikrede ikke ville ha krav på ytterligere utbetaling selv om kravet til årsakssammenheng og de øvrige vilkårene for erstatning skulle vært oppfylt.

Forsikrede har fremlagt kopi av skatteopplysninger fra perioden 2016-2020.

**Forsikrede** har i det vesentlige anført at det foreligger årsakssammenheng mellom yrkesskaden og hans etterfølgende plager og økonomiske tap. Spesialist X. har i sin spesialisterklæring konkludert med at det forelå en yrkesbetinget skade og en varig medisinsk invaliditet på 10 %. Disse yrkesbetingede medisinske plagene var også grunnlaget for innvilgelsen av 100 % uføretrygd fra NAV. Det er derfor grunnlag for å legge til grunn en yrkesbetinget uførhetsgrad på 100 %. Spesialisterklæringen fra spesialist H., ble innhentet av NAV som ledd i saksbehandlingen av forsikredes AAP-sak. Det lå ikke innenfor spesialist H. sitt oppdrag å ta stilling til i hvilken grad forsikrede plager var forårsaket av/stod i årsakssammenheng med skadehendelsen i november 2011. Det fremstår ikke tvilsomt at erstatning under yrkesskadeforsikringsloven til dekning av lidt inntektstap + grunnerstatning på kr 936 311 etc. vil overstige utbetalingen under overenskomsten på kr 1 595 985.

Forsikrede har anført at krav om erstatning for lidt inntektstap fra og med inntektsåret 2017 og erstatning for framtidig inntektstap ikke er foreldet. Foretakets foreldelsesvarsel av 24.4.16 er uten betydning, fordi det 7 måneder etterpå ble sendt brev om at saken er avsluttet. Krav om gjenopptak av yrkesskadeforsikringssaken ble fremsatt høsten 2020. Foretaket har etter dette ikke sendt ut særskilt foreldelsesvarsel. I foretakets vedtak 2.6.21 ble foreldelse ikke nevnt med ett ord. Vedlagt lå også orientering om klageadgang. Forsikrede fulgte oppfordringen om å sende klage til foretakets interne klagenemnd. Vedtaket der forelå først 3.10.22. Det vil være sterkt urimelig eller i strid med god forretningsskikk å benytte angivelig foreldelse som avslagsgrunn i foreliggende sak.

**Foretaket** har i det vesentlige anført at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes etterfølgende plager og økonomiske tap. I tråd med rettspraksis har det

formodning mot seg at en skade som etter invaliditetstabellen vurderes å ha et mindre omfang, skal medføre fullstendig og varig bortfall av arbeideevenen. Det er ikke dokumentert akuttssymptomer og symptomutviklingen er ikke i tråd med den traumatologiske forklaringsmodell. Det er heller ikke sannsynliggjort at forsikrede er påført et tap som overstiger allerede utbetalt beløp i henhold til tariffestet forsikringsdekning. Denne forsikringen er samordnet med yrkesskadeforsikringen, slik at forsikrede vil ha krav på den samlet høyeste erstatningen under enten yrkesskadeforsikringen eller dekningen under overenskomsten.

Forsikringsforetaket har videre anført at kravet er foreldet, jf. yfl. § 15. Om "kunnskapskravet" i bestemmelsen vises det til foreldelsesloven § 9, Rt-2007-1479 og HR-2011 1322-A avsnitt 36. Forsikrede hadde eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap som begrunner kravet i 2017. Han hadde på dette tidspunkt vært hovedsakelig ute av jobb i omtrent 6-7 år. Han har hele perioden knyttet sine plager til hendelsen på jobb, og hadde vært kjent med ansvarlig forsikringsforetak siden senest mars 2012. Omfanget av forsikredes situasjon var på dette tidspunkt tilstrekkelig klart til at han var kjent med skadevirkninger han var påført eller måtte antas å bli påført, og han hadde objektivt sett grunnlag for, og oppfordring til, å gå til søksmål mot den ansvarlige.

Videre, i tråd med RG-2009-587 og FSN-7494, må meldingen om yrkesskade sendt inn 6.3.12 anses som melding av alle krav i saken. Særskilt skriftlig melding om foreldelse ble sendt 26.4.16. Fristavbrytende klage til Finansklagenemnda ble sendt 28.12.23. Forsikredes krav ble foreldet 1.1.21. Dette var 3 år etter utløpet av det kalenderår han fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om det forhold som begrunner kravet. På dette tidspunktet var det over 6 måneder siden forsikrede fikk særskilt skriftlig melding om at foreldelse vil bli påberopt.

Subsidiært, dersom krav ikke ble meldt inn ved skademelding 6.3.12, er det heller ikke meldt inn noe spesifisert krav ved senere anledninger. Dermed er ikke meldefristen 1.1.21 overholdt, og kravet må likevel anses foreldet.

Videre subsidiært, dersom den særskilt skriftlige meldingen ikke var tilstrekkelig, inntraff foreldelse av forsikredes krav 6.3.22. På dette tidspunktet var foreldelse inntruffet etter § 15 første ledd, og det var gått mer enn 10 år fra kravet ble meldt til foretaket slik at foreldelsesfristen ikke ble ytterligere forlenget etter § 15 tredje ledd.

Det kan ikke stilles krav om at det sendes et nytt særskilt varsel om påberopelse av foreldelse etter behandlingen i 2021. Komplette saksdokumenter, inkludert foreldelsesvarselet fra 2016, ble oversendt forsikrede. I opprettholdelse av avslag 3.10.22, ble det videre gjort oppmerksom på at øvrige vilkår, blant annet foreldelse ikke var vurdert. I alle tilfeller er ikke spørsmålet om foreldelse en innsigelse som kan gå tapt som følge av manglende presisering fra foretakets side. Når saken ytterligere drøyer mer enn ett år fra foretakets siste brev 3.10.22, til klage til Finansklagenemnda, kan foretaket heller ikke se at det skulle være i strid med god forretningsskikk å anføre denne avslagsgrunnen.

### **Finansklagenemnda Persons begrunnelse**

Saken gjelder krav om erstatning under en yrkesskadeforsikring. Saken reiser spørsmål om det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom arbeidsulykken 7.11.11 og forsikredes plager og økonomiske tap, og i så fall om det økonomisk tapet overstiger utbetalingen under tariffdekningen. Saken reiser også spørsmål om kravet er foreldet.

Nemnda ser først på spørsmålet om kravet om lidt inntektstap til og med 2017 og fremtidige inntektstap er foreldet. Etter nemndas oppfatning krever kunnskapsspørsmålet muntlig bevisføring. Saken egner seg derfor ikke for klagebehandling i Finansklagenemnda, jf. nemndas tidligere avgjørelser FinKN 2020-633, FinKN 2021-1 og FinKN 2018-637. Spørsmålet avvises derfor i

medhold av vedtektene pkt. 4.1 bokstav d.

Nemnda ser deretter på spørsmålet om det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom arbeidsulykken 7.11.11 og forsikredes plager og økonomiske tap, og i så fall om det økonomisk tapet overstiger utbetalingen under tariffdekningen.

Det vil foreligge årsakssammenheng mellom en hendelse og senere plager hvis hendelsen er en nødvendig betingelse for plagene, og hendelsen har vært så vidt vesentlig i årsaksbildet at det er naturlig å knytte ansvar til den, jf. Rt-1992-64 (p-pilledom II).

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden. Det betyr at det er forsikrede som i tilstrekkelig grad må sannsynliggjøre at vilkårene for utbetaling er oppfylt, herunder at det er årsakssammenheng mellom hendelsen 7.11.11 og hans senere plager. Nemnda bemerker at foretakene, ved vurderingen av ansvar etter yrkesskadeforsikringsloven, ikke er bundet av Trygderettens kjennelser/Navs vedtak etter folketrygdloven, jf. nemndas avgjørelser 2022-428, 2021-905, 2020-786 og 2020-430. Foretakene kan derimot være bundet av Trygderettens kjennelser/NAVs vedtak etter tariffestede yrkesskadedekninger, f.eks. Hovedtariffavtalen (HTA).

En vurdering av årsakssammenheng har både en juridisk og en medisinsk side. Nemnda har ikke medisinsk kompetanse og kan ikke foreta en medisinsk vurdering. Nemnda kan heller ikke overprøve det medisinskfaglige skjønnet som legene har utvist i en sak.

Dette betyr at dersom en kravstiller legger frem en uavhengig sakkyndig erklæring hvor det konkluderes med årsakssammenheng, vil vedkommende som utgangspunkt ha sannsynliggjort at det foreligger en årsakssammenheng. Men dette gjelder ikke uten unntak. Nemnda kan overprøve erklæringer på et juridisk grunnlag, se for eksempel nemndas avgjørelser 2018-399, 2018-865, 2020-902, 2021-974 og 2021-975. Det betyr at dersom erklæringen ikke tilfredsstiller de krav som stilles til en slik erklæring, vil den ikke være egnet til å sannsynliggjøre en årsakssammenheng.

Det er oppstilt særskilte krav i praksis for sammenhengen mellom et traume og senere bløtdelsskader/nakkesleng, PTSD, mv, jf. Høyesteretts dom inntatt i Rt-1998-1565, nemndas avgjørelse 2017-641, 2018-814, 2018-865, 2022-427, 2022-1036 og 2022-1047. Dersom det ikke er oppstilt særskilte krav i praksis vil nemnda kunne vurdere om de(n) sakkyndige har vurdert og begrunnet hvorvidt den aktuelle hendelsen kunne medføre den aktuelle skaden, om symptomene tyder på sammenheng mellom hendelsen og skaden/plagene og om det er andre sannsynlige forklaringer på skaden/plagene, jf. f.eks. avgjørelsene 2021-4 og 2021-50. Dette er basert på momentene Høyesterett oppstilte i Rt-2007-1370 avsnitt 38 for en vanlig bevisvurdering av sammenhengen mellom en hendelse og senere plager, hvor det ikke var fremlagt informasjon om internasjonal konsensus om årsakssammenhengen mellom et traume og en spesifikk skadetype.

Finansklagenemndas manglende medisinske kompetanse medfører videre at i saker hvor kravstiller ikke har støtte for sitt syn i en begrunnet sakkyndig erklæring, vil nemnda normalt legge til grunn at det ikke er sannsynliggjort en slik årsakssammenheng, se nemndas avgjørelser 2017-418 og 2017-824.

De fremlagte spesialisterklæringene i nærværende sak, viser medisinsk uenighet om forsikredes traumeutløste skulderkapsulitt på venstre side, kan medføre varige plager utover 2-3 år. Nemnda besitter ikke medisinsk kompetanse, og kan ikke overprøve det medisinskfaglige skjønnet som de to legespesialistene har utvist. Slik saken er opplyst for nemnda, foreligger det heller ingen spesialisterklæring som ut ifra en medisinsk begrunnet vurdering, konkluderer med årsakssammenheng mellom ulykken og forsikredes øvrige plager. Nemnda kan på denne bakgrunn ikke se at forsikrede har sannsynliggjort at det foreligger årsakssammenheng mellom arbeidsulykken 7.11.11 og hans vedvarende plager.

Ettersom det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom ulykken og forsikrede vedvarende plager, tar nemnda ikke stilling til om det foreligger årsakssammenheng i tapsleddet, det vil si mellom eventuelle skadebetingede plager og forsikredes uførhet – eller om en eventuell utbetaling under yrkesskadeforsikringen vil overstige utbetalingen under HTA-dekningen.

Avgjørelsen er enstemmig.

#### **Finansklagenemnda Persons konklusjon**

Spørsmålet om foreldelse avvises. Foretaket gis medhold i spørsmålet om årsakssammenheng.

*Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).*